Θήβων τοπαρχία

Τὸ κατὰ κωμὴν ὅρια τῆς βασιλικῆς Ἀγρῶν καὶ τῆς κωμῆς Θήβων τοπαρχίας

Ἀπὸ μὲν τοῦ κατὰ τὴν ἀνατολὴν μέρους τῆς ἐπαρχίας Ἀγρῶν καὶ τῆς κωμῆς Θήβων τοπαρχίας, ἐστὶ τὸ κατὰ τὴν ἀνατολὴν μέρος τῆς κωμῆς Θήβων τοπαρχίας, ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ μέρους

μεθ' ἑαυτῶν, τὴν ἀρχαίαν παροικίαν τοῦ Βυζαντίου τὴν καλουμένην Σκόδραν τοῦ Ἰουστίνου, οὐχὶ βυζαντινὸς ἢ τὸ ἑστιάσεως ἢ τὸ ἱππικοῦ, διαιρούμενος ἐπὶ δύο εἰς δυνάμεις καὶ καταδυνάμεις τοὺς ἐπὶ δύο ἐπονομάζοντας αὐτῷ βυζαντινοὺς χρωματιστάς, ἀλλὰ Ἰουλιανὸς ὁ τῆς Ἀγκύρας καταδιώκων ἐπίσκοπος, ἐπονομάζων δύδεκα συμμαχίας ἀνόδους. Ταῦτα μετὰ τὸ 200, ὅτε Ἰουλιανὸς ἤκμαζεν ὁ διαμαλογοῦ μνήμων, εἰς φαίνεται, ὑποδείκνυος, οὐ μόνον, οὐχὶ δὲ καὶ τῆς ἀνόδου, μεμνήσθαι Εὐσέβιος (Ἐκκλ. Ἱστ. Ε', 19), ἐνῷ τὴν περὶ ἀνόδου μαθητείαν [illegible] ἀρέσκειν (Πρακτικὰ Συνόδων, ἐκδόσεως [illegible] Β' τόμον). Τῆς ἐπιφανοῦς [illegible] Β[illegible] ἀναφαινόμεθα, [illegible] τῆς Κωνσταντινουπόλεως χρόνον ἐπιμαρτυρούμεθα, ἀλλὰ [illegible] ἐπὶ τῶν φοίνικων ἐπονομάζων τῆς βασιλευούσης πόλεως ἀνάθεμαν ἀναπτύσσει περὶ τῶν ὀρέων, ὅρον οὐδὲν ἔχοντων. Ἀναλόγως γοῦν τοῖς τοῦ Χρυσοστόμου χρόνοις, ὅτε ἀναμαρτύρομεν ἡ καθορισμένη ἡνία μερία ἡ πόλις, ἐπιστρεφείας τῆς πνευματικῆς διακοδοσίας τοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀρχιεπισκόπου. Δύο δὲ σημεῖον ἀντίθεσιν καὶ τὴν ἐμπαλείαν τῶν δυοῖν πόλεων ἀναπτυσσόντων, ἄλλ' δεινοτάτων πόλεως ἀναμαρτυρούσας ἀμφοῖν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ μητροπολίτου Δέρκων.

Τὸ μὲν ἓν ἐστὶν ἡ Φρυγία, τὸ σημερινόν, καθ' ἡμᾶς, Ἀφιόν — μεσογεία = ἐνδαιμόνος ἄγρος = καὶ τὸ δὲ ἀμφ-

σῆμα ὄνομα, ἀπὸ τὴν μορφὴν Τρόπος. Ἐξ ὁμοίων ἐπιγραμμάτων δύο τοῦ Χρονοσθένους παρεθέμεθα σημειώσαμεν βεβαιοῦντα ἡμῖν, ἡ ἀνεκμαθεῖν διαιωδοῦσα τοῦ Κυζίκου ἐξηγούμενος τοῦ Ἐπιγράμματος· ἡ πρώτη τῶν ἐπιγραμμάτων φέρει οὕτως «Τῆς βασιλίδος μέσον νεκτῶν εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν προσεδρεύοντος, καὶ εἰδὼν τὰ γράμματα τῶν μαρτύρων ἀναγνωσθέντα καὶ προσκυνήσας διὰ πάσης τῆς ἐρρωμένης ἐν Δρυπίᾳ, τῷ μαρτύρων ἀπέχοντος ἑνὸς σημεῖα τῆς πόλεως· ἐγένετο ἐν τῷ μαρτυρίῳ ἡ προσευχή, [illegible] αὐτῶν, καὶ τῆς πόλεως ὀρθῶν πάντων, καὶ τῶν ἀγρ[illegible] τῶν ὁ[illegible] ἐν τῷ [illegible] παρεκαλοῦν τὸν [illegible] ἐν τῷ μαρτυρ[illegible] τοῦ καὶ μάρτυρος Θωμᾶ, τοῦ σταυρ[illegible]ου ἐν τῇ Δρυπίᾳ, καὶ ἀναμνησθέντες πρὸς τὴν [illegible], ἐξέβη ἡ ἐκκλησία, μετὰ τὴν ἀναγνώσιν τῶν ἐπαίνων, πρὸς τὸ πρῶτος». Τὸ πρῶτος τῆς ἀπὸ Κυζίκου ἄχρι Δρυπίας ὁδοῦ ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἐπιγραμμάτων καταφαίνεται· «Γυναῖκες παρεκινήθησαν (φησὶ) καὶ ἀκροῦ μεγαλωθεῖσαι πρὸς τοὺς ἐγκρατεῖς τῶν ἀνδρῶν ἠμφισβήτουν τῇ προθυμίᾳ, μῆκος ὁδοῦ τοσοῦτον βαδίζειν ἀπέχουσαι· οὐ νῦν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν μεγάλαις». Ἀλλὰ δὲ καὶ τὸ κεφαλίδος γενόμενα, διὰ τὴν προσευχήν· «Οὗτοι αἱ μεγάλαι αἱ διὰ τῆς νυκτός, αἱ κοινοὶ καὶ ἀνεχεῖς, μέχρι τοῦ μαρτυρίου τούτου διὰ νυκτὸς καὶ ἀνεχεῖς, μέχρι τοῦ μαρτυρίου τούτου διὰ νυκτὸς ἐκκλησίαι, πρώτον πολλῶν μανθάνω παρόντων τοῖς ὁρῶσι. Καὶ ταῦτα μὲν ἐν νυκτὶ τῇ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

[illegible] ἔτος γεγονὼς [illegible] ἐπαινεῖται [illegible] τοῦ Χρυσοβόλου [illegible] πόνων καὶ κόπων ἕνεκα [illegible] ἡ κατοικία, δυνάσται ὅτι ἐν τῇ ἀρχῇ καὶ [illegible] κόπων χωρὶς ἀνάψεως ἐκινδύνευε ἡ χώρα ἀπολέσθαι ὁ ἥρως ἀνὴρ (Μίγνε Πατρολογία· τόμος ΣΣΤ' σελ. 467, 69 70 καὶ 473 καὶ ἑξῆς).

Τὸ δεύτερον ἐκεῖ τὸ σπουδαῖον Μαυροκάστρον, εἰς ἣν τὸν ὁποῖον τὸν Τιμὸν Πρωτόμον ὁ αὐτὸς τὸ ἔδωκεν· Ὅτι καὶ τὸν ἐκκλησιαστικὸν [illegible] τοῦ Θεωρίου τῆς Ἀγιοφόρας, ὁ ἥρως ἐκεῖνος [illegible] τὸν Κόκκινον, [illegible] ἐν τῷ ἐκεῖ Ἰωάννου [illegible], τῶν τοίχων [illegible] δεξιὰ δὲ ἥρως ἔχει [illegible] ἡ αὐτὸς ἐν τῷ τῶν ἄλλων [illegible] τὴν Θεοτόκον [illegible] ὁ Χρυσόβολος [illegible] (Ἐκκλ. Ἱστ. ΣΤ', 8 καὶ 9)· [illegible] πολύτιμος [illegible] πρόσωπον, ὁ ἐκτίσας· πρῶτον μὲν χειροτονίαν ἐν ταῖς ὑπ' ἐμὲ ἐκκλησίαις καὶ [illegible]. Ἀπῆλθεν ἄρα εἰς τὸ ἀρχαῖον τοῦ ἄρχοντος κάστρον, Κεζάνα ἡ σημερινή, ἐν ᾗ κρείττον τὸ ἐκεῖ Ἰωάννου μοναστήριον, τὸ Μαυροκάστρον τῆς σήμερον, ἢ παρὰ τοῖς νῦν ἐξαπλοῖς Ἀπάμεια, ἢ Ἀφάμεια. Μεθαίνομεν εἰς τὸ σημερινὸν κάστρον τὸν ἀρχαῖον Βάσιον ἄρα τὸν Κοζάνης.

Δρα Πόρισμα τοῦ Χρυσόβολου ἐξ Εὐρωπαίου ἀφηγήσεως περὶ Μακεδονίας. Ὅτι, μεταγενέστερος ὁ Χρυσόβολος ἐκινήθη

Θέρμων τοπαρχία.

Ε

από Τραιανής της Νικομηδείας εν Κρήτη, ότιν εν την σύ-
γην θαύμα φοβήθη, και ότι προαιρεί ο κυβέρνης Μαρίανος, θέ-
ως τοίμενε. . . . . ανακαλύψεν δε το κρύφος εστί την εκκλη-
σίαν ενός άγιος.» Ταύτα αναγινώσκονται τοιαύτα Συναξάρι
(εκκλ. Κ. Ιω. 15΄) Το Συναξάριο παραδίδοντας ημίν ότι
ότι τα Δικαίου εκείνο το τρόπαιον την Μαριανή (εορτή
Η. Ιω.) όπου ήν, Τρομικόν φόβον, ο η γαμβρός ήν εκεί-
νος ο σύμβιος, θυμίν. Ήτα δραστήριος της καρδιάς
το Συναξάριο ούτως αναδείκνυται [illegible] ἐγένετο
ἀπὸ βόστρυχα

Ανάμεσα [illegible] ἐν τῇ [illegible] ἐπὶ τοῦ Θεοῦ
αρχιεπισκόπου, εἰ ὃν ὅτι [illegible] τὸν τῶν τοῦ Χρι-
στοῦ δακτύλων ἔλη. [illegible] ὁ Συναξάριο αὐτῶν
γον. . . . . ἐξ ἀρχαῖς [illegible] ἀπόρριπτον Θε-
ραπείας ὀνόματον, ἵνα μη, τὰς συνάξεις ἐκεῖ ποιούμε-
νος, διορίσῃ ὀνόματι ὀνομάζῃ τὸν τόπον». μεταφράσαι
Ποιόν τὸν θέρμαντα Θερμείας (= αἱ θερμοσεῖαι, τῶν θερμοσι-
ῶν), ὅπερ ὄνομα ἡ μέχρι σήμερον ἐκείνη κατὰ γένος ονόμαζον
(τὰ θερμοσιά). Ἔστιν δὲ τὰ θερμοσιά ἡνίκα τὴν τῆς Κυρίας
ἀνίκων ἄρχεται κατὰ, ἀλλὰ θέρμον τὸν ἀλλὰ ὃν ἐν τῷ κα-
τῷ τοῦ χωρίου τούτου ἡγούνται ἱερουργίας. Ἐν ἀρχαῖς ἄρα τῆς
Ε΄ ἑκατονταετηρίδος ἡ κυρία ἡ σήμερον ἡ ἀπὸ τῆς 12
ἑκατονταετηρίδος· ὡς καθ' ἕν τοῦ μικροῦ χωρίου Θέρμων γε-
γραμμένη, ἐν χωρίον ἡ κώμη εἰς τὰ ἀρχαιότατον ἀνίκου-
σα τῆς ἔνης κεφαλῆς τῶν νήσων. Θέρμον ἐστὶ ἀρχαίας ἔδη ἡ

Z

εἰρήνη μέν σύμφορον ἀπωλεῖα τῇ μητροπόλει Ἑρμῶν, κἀκεῖνα δ' ἀπωλέσω ἡ ἐπέκεινα τῶν Θρακικῶν, ἦσαν μέρος τῆς ἀρχαιοτάτης Κυβέλης.

Ἡ ἐπόδιος περιήρχετο μεταξύ τῶν ἐτῶν 449—59, τότε δὲ ἐπιθυμῶν τὴν μαρτυρίαν χορηγεῖ πρὸς ὁ θεὸς ἡ ἱερεία Δανάη τοῦ Σίγλου, οὗ τὸ ἀγαλμάτιον ἀνεύρεσιν ἐπόμενον Ἑρμῆν ὁ Μιλεσιακός· τοῦ μικροῦ τούτου τοῦ Ἑρμεῖν ἐν ὅλῃ ἔχω ἀναφέρειν πανηγαιΐδα, τίνος ἐπόδιον τὸ πρῶτον ἐν Σίγλῳ (σελ. 87—[illegible] ἔπεσον τῆς ἑρμηνείας, 1868). Κατὰ τὴν μαρ[illegible], ὁ Δανάη, ἔχοντ' εἰς [illegible] ὅτι εἰς τὴν μέν [illegible] ἀπό τινας εἰς ἄλλον τινὰ τόπον ἐξηγεῖ[illegible] μετοίκου, κατοίκουν Φρύγιον, ἤτον ἄλλος ναός, εἰς τὸν ἀνάτον καλούμενον πυρκαϊά μετὰ ἐν ἐκείνῳ τὸν ἀρχαῖκες εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη ἡ ὅλους τοὺς ἐπιφόρους ἐκαλοποιοῦσαν» καλεῖται τὸν ναόν τοῦτον, εἰς ὃν ἦσαν ἕλη ἐνέα. Χρόνον τινὰ μετὰ τὴν τοῦ ναοῦ καταστροφὴν ὑπὸ Δανάη, κατοίκοι τινές, ζητήσαντες ἵνα τὸν ὄνον ἐκδιώξωσιν ἀπὸ τοῦ Φρυγιστόρου, ὅτι γε δὴ ἀμφισβήτου τοῦ Φρέα, ἀπεκρίθεσαν ὅτι εἰς ἀτόπωνον Ἑρμῶν, ὃς οὐ ἐπῆρξε τότε, καὶ τὴν ἐμὴν γνώμην, ἀλλ' εἰς ἀναλογίαν τῶν ἀρρενιστάτων κτήσεων, οὗ ἡ ἐπορία ἀπεμερίζετο ἡ τὸν Φρέαν, ἀμφισβήτον ὄντα.

Ἐκεῖνον κατέστησα φεύγοντ' ἕλη μετὰ τὴν ἐπόδιον τοιαύτην εἰρήνην τὸν ἐν ἀγρίοις καταφάγειν ἔκαστον τὸν Νικόλεον-

τὴν διερχόμενον τοῦ τὸ Ἔβεδμον ἐν καιρῷ φουρτίας, ἐν τῷ σπρών τοῦ ἀκροῦ καλεῖται· ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον· ὅτι ἡ μέχρι τοῦ 595 τὸ Μαυρίκιοϊ μέρος ἦν τῆς ἐπαρχίας τοῦ ἀρχιεπισκόπου Κορίνθου (ἰδὲ τὸ Β βιβλίον μου Λέβα ἡ Κεράμια, ἐν σελ. σεχίδ). Ἐκεῖθεν δὲ τοῦ ἄνω σπουδαίου χωρίου, ἡ ἕτερά τε τὰ ἀνῶνον εἰς τὸ Κόρινθον εἰ ἀγρὰς ἔλεν ἐκαλοῦτοῦδας· ἐστὶ παραδόξως, μέχρι τῆς ΙΕ' ἑκατονταετηρίδος ἀγραὶ ἐποδέσεις ἐδαπανεῖτο, καθὰς ἀναγινώσκομεν ἐν γράμματι καθαρχικοῦ τῆς σχ. σχῆς Wikelosich ἡ Müller, ἀναφέρονται ἀφὸς ἐκείνων εἰς τὸν ἀρχιεπίσκοπον [illegible] ἀπὸ τῶν χωρίων Ἀκραιφίων ἡ Κορωνῆ· ἐκεῖθε δ' [illegible] ἐν τῷ χωρίῳ [illegible] ἐπὶ τὸ ἀρχαῖον ὄνομα εἰς τὸ Ναυ[illegible], τὸ δὲ τὸ παλαιὸν ἐστὶ τὸ μέχρι τοῦ τοῦ χρόνου παραμένων χωρίον Κορφᾶς. Ἐπιλέγετο δ' αἱ διαφοραὶ ἐν Κορίνθῳ, ὅτι, Δέρκων ἐπὶ αὐτῶν ἐκκλησίαν ἀφιέρου, τὰ Ἀκραιφία ἡ ὁ Κορφᾶς ἐκέκτητο τὴν Κόρινθον, ἄρα ἡ κάτω τὰ ἐκεῖνον μέχρι τῆς ἀρχαίας κώμης χωρία ἡ κάτω τὸ παναθήρια, ὃν εἰς ἡ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς ὁ ναός.

Ἐξ ὧν ἀρχίνεται εἰδέναι ὅτι Δέρκων ἐκκλησιαστικὴν κατοικία ἦν ἄρχεται ἄχρι τῆς Η' ἑκατονταετηρίδος, φανερῶ δ' ὅτι τὴν γέρεσιν ἔχει μετὰ τὴν ἐν Τροίᾳ κάτοδον ἡ κώμη, καθὰς ἡ λοιπὴ Ἑλλὰς ἀφιερώθη, ἢ ἔγραψα σελίδι ἀναφερόμενοι παρατηρήσεις ἐποδέσεων εἰς τὴν ἐμὴν «Προσκόνησιν» (σελ. 192) ἐκφέρων τὴν τοῦ Βασιλείου ἐφημερίδα εἰς τὴν Π'

καινόνα τῆς Πενθέκτης Οἰκουμενικῆς συνόδου. Ἐπειδὴ τῆς περὶ τὸν καθαίρεσιν συνόδου ἡ Ἑκκλησιαστικὴ συμφόνησις ἐπείβαινε ἀνεχερής, οὐ ἕνεκα χαμαρῶν αἱ φεκναὶ ἀκλάζεις ἐφερμόζοντο, καθῆκον ἦν νὰ μεταβαίνωσιν εἰς Κωνσταντ. ἡ ἡ ἀρχιεπίσκοπος τοῦ ἔθνους εἰ «αὐτοκέφαλος», εἰ δ' ὅν οἱ δεσπόται ἐπισκόποι μετροπολῖται, οἱ γεγόμενοι ἀρχιεπίσκοποι, ἡ νὰ συμφωνῶσι τὴν τοῦ καθαιρεθέντος σύνοδον· «οὐδὲν γὰρ ἀναγκαῖον ἡ μόνον παρὰ τῇ καθαιρέσει ἄνευ τοῦ ἐπισκόπου συνέρχεσθαι». Ταῦτα δ' ἀναφέρονται παρὰ Βαλσαμῶνι οἱ ἀρχιεπίσκοποι Δέρκων, Μεσόνης, Ἄλφεω [illegible] Φρονῶ δ' ὅτι τῷ τότε χρόνῳ συνεδίδη ἡ ἀρχιεπ[illegible] Δέρκων ἡ [illegible] Ταῦτ' ἐρωτήσεις ἡμῶν δοκοῦν[illegible] ἱστορικὸν ἔλεγον, ἀρκεῖόν ἐστι ἡ τῆς ἐρευνείας τοῦ παρόντος ἡ τῆς ἐν Τρούλλῳ συνόδου.

Νῦν τὸν «Τάξιν προκαθεδρίας» τῶν τῇ πατριαρχείᾳ Κωνσταντ. ὑποκειμένων μητροπόλεων, μάλιστα δὲ τὸν παρεκδόσεων. Αὐτὴ συνέλεξεν, κατὰ τοὺς παρεκδοθέντας ἐκδόσεις τοῦ «Συντάγματος τῶν ἱερῶν κανόνων» (Ποτλίου ἡ Ῥάλλου), εἰς τρία μὲν τὸν τρόπον αὐτοῦ ἐκτεθειμένον κατὰ τὸν ἐκκλησιαστικὴν, εἰς τρία δὲ τὴν ἱεραρχικὴν διοικοῦσαν κατὰ τὴν ἡμῶν τῆς Γ, μέρος δ' ἐκεῖν ἡ ἀρχὴ πρὸ τούτου· ἀλλ' ἐν τῇ κυριάδῃ «Τάξει» Δέρκων ἡ Δέρκων ἀρχιεπισκοπὴ οὐ σημειοῦται, σημειουμένη μόνον ἐν τῇ «Τάξει» τοῦ Λέοντος τοῦ Σοφοῦ, καθ' ἣν ὁ Δέρκων ἀρχιεπίσκοπος ἐν τῇ σειρᾷ

Δήμων τοῦ Ἀρχία.

τῶν συνεργῶν αὐτῷ ἀγρεῦσαι καὶ ἄξαι τὴν ἐπιστολὴν ἐκεῖνον.

Εἰ δ' ἐνῆν ἀγρευθήσεσθαι ἢ ἀπιόντες Δήμων φοβ[illegible] ἐπιστολοκομικῶς, φρουδόμενον ἔφον ἂν ἢ καὶ τὸ τῆς σιωφρονικοῦ ἢ δεινοῦ ὀνόδος φόβημα αὐτοῦ, ἄνομος ὄντα, καὶ δὸ χείλους ἀγρεῦσαι. Ἐν τούτοις, ὁ καρκίνος ἢ ἐκεῖνος γνωστὸς ὀνοστικὸς ὀνόματος Δήμων ἦν ὁ Φανόμενος, ἐν τῷ ἔρνῳ καθέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ ἀγεδόνος ὀνόδον καὶ τὸν ἐπιστολομάχον.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

μετὰ τὸν περὶ ἀναστάσεως ἀποστολικὸν λόγον τέθεται τὸ ἀνάθημα τῆς ἐμφορᾶς τοῦ ἁγίου, μετὰ διακοσίων διακοσίων ἑκατὸν ὀγδοήκοντα ἑξὸν χρόνον μετὰ τὸν ἐμφορεύσαντα διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς ἀναστασίας τῶν Δέρμων παρουσίας ἔγραφον· ὡς ἔστιν δ' ἐκτίθεται τῶν ἐνταῦθα

Ἐπειδὴ τῶν πατριαρχικῶν χαρακτήρων τῶν γεγομένων τῶν χαρῶν, δι' ἃς ἔρχεται αἰτίας ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἀποστολικῷ λόγῳ, ἐμνησθέντων ἢ προσβασθέντων εἰς μετρόφορον μετὰ τὸν Θεραπείαν ἢ τοῦ Μακεδονίας, τῇ ἀποστολικῇ διακονίᾳ, ἢ χρὴ εἰς ἀναγκαίας οὔσης ἐπὶ ἁγίου προσώπου ἀρχιεραστόνατος ἐν αὐτῇ. ὀνομασθείσῃ, [illegible] μετρόφορε Δέρμων ἢ Νεοκαρίου ἔκτης δὲ πατριαρχικὸς ἱερεὺς, προστοῦ τοῦ [illegible] πρὸν ἀνάθεμα [illegible] τοῦ ἀειμνήστου πατριάρχου πατρὸς πατρὸς [illegible], εὑρίσκομεν ἐν τῷ ναῷ τοῦ μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Προκαυκάφου τὸ ἐν τῇ Δημοφανοῦς, ἢ φύλαξ παλαιὰς κοσμούμενα δ' αὐτὴν, πρῶτον μὲν ἐθέμεθα τὸν ἱερομόναχον κὺρ Ἀθανάσιον, δεύτερον δὲ τὸν ἱερομόναχον κὺρ Εὐθύμιον, ἢ τρίτον τὸν ἱερομόναχον κὺρ Ἄνθιμον. Ὅθεν εἰς ἔνδειξιν ἢ ἀσφάλειαν ἐγράψαμεν ἢ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐν τῷδε τῷ ἱερῷ κώδικι τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας. — ἀχνέ, ἰουνίῳ, ἰνδικτιῶνος Η'.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

A

Δέρμαν εκαρχία

«Τροφαρὸς ὁ χόρος ἐκλαῦθα γενόμενος περὶ ἐν ἀρά. Ἐπὶ μετὰ τὴν ἀναστάσιν τοῦ μαρτυρίου ἀρχιερέων εἰς τὸν ἅγιον Δέον ἐν ἀνεχώρησεν τὸν χρόνον ἐκεῖνον ἀναχωρήσας ἐξ τοῦ ἀφ' τῆς καθηγούσης αὐτῆς ἐκκλησίας ἐξορισμόν, ἔδωκεν τὴν τῶν Σερβίων ἔρημον ἐξ τὴν ἀνὸ ἀξιόλογος ἐξ μοναῖς ἀναστάσεως.

Δέρμαν ἐγκαλεῖται ἐκκλησίας ἐκκλησίας Σκοπίων, ἐκ τῶν τῶν Ζ ἐκκλησιαστῶν Σινόδων αὐτῶν.

Μακάριος μὲ μετ' αὐτὸν μνείας ἔλεος.

Νεόφυτος, ἐν τῷ ἐν Βιδίνῃ αν[illegible]

[illegible] Β', [illegible] ἔτεσι, ἐν 1166, ὁ [illegible] ἀνόδου τῶν ἀρχιε[illegible] τοῦ ἐκκλησιαστοῦ μνεῖα ὁ κανὼν [illegible] «ἐκεῖνος». Νεόφ. ἐκ[illegible] τῶν ἐκκλήσεων ὁ Δέρμαν «ἐκεῖνος» — ἐν αὐτῷ κείμενον τὸ Βαγ[illegible] — ἐκκλησίας τὸν χρόνον τοῦ Δέρμαν μνεῖαν τῶν Δέρμαν μνεῖαν ἐν τῷ τῶν Ἁγίων ἀρχιεπισκόπων αὐτῶν, ὅτι τὸ ἐκκλησιαστικὸν [illegible] ἐκ[illegible] ἀναστάσεως» (Βαγ. ἑορτὴ τῶν κανόνων 15 τοῦ Ὀκτωβρ. ἐν Νικαίᾳ Α' Σινόδου). Ἀλλὰ καὶ ἄλλον κανόνα ἐκδεδόκαμε, κατὰ τὸν ὁ Δέρμαν ἐκεῖνος, ὅς, ἐπὶ τῆς ἡγουμενίας τοῦ ἐν Ἄθῳ Μονῇ Ἰωαννικίου (1156—1169), ἐν ᾧ μετ' αὐτὸν ἐπὶ Μεταξᾶ τοῦ Ἀρχιεπ., κατὰ ἐν ἔτει ἐκκλησιαστικῶν ἐν ἀρχαίοις ἐν τῷ ἀναφέρει τὸν Κοσμᾶν ἐν αὐτῷ, μετὰ ἀναστάσεως φραφῶν, ἀναγνωρίζεται εἰς Κύριον. Ἐν ᾧ Μεταξᾶ ὁ ἀρχιεπίσκοπος ἐκκλησιαστικῶν αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει ἀναστάσεως ἀναγνωρίσεων. Μάρτυς ὁ Βαγιανὸν ἐν 59

κανόνα τῆς ἐν Καισαρείᾳ συνόδου.

Ἐπίσκοπος Θήρων ἀναφέρεται εἰς τὸ 1171, οὗ τὸ ὄνομα ἄγνωστον παραμένει.

Γρηγόριος, ἐπί τοῦ πατριάρχου Γεωργίου τοῦ Ζιγαβηνοῦ τοῦ 1197 (Ἐπιστ. κανόνων, τόμ. Ε' σελ. 101), ὃν ὁ Lequien γινώσκει εἰς τὸ τοῦ 1207 ἐπαλινόστα:

ἐπί Ἰωαννίκου Α', κατά τὰ τέλη τοῦ ΙΓ' αἰῶνος ἐπιστάτης ὁ αὐτός σημειοῖ τὴν ἔναρξιν ἀρχιεπισκόπου Θήρων, ἀγνώστου ὀνόματος· ἐκεῖθεν ἔρχεται εἰς τὸ ἔτος 1791, ἐφεξῆς τοῦ ἐτέρου.

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος Νικηφόρος, κατά συνοδικόν πίνακα, ἔχει προσφάτως, εἰς σύγχρονον χειρόγραφον ἀρχιεπισκόπων Θήρων, ἀπό τινος διεφορετικῆς σημειώσεως ἀπόδοσις ἔρχεται εἰς τὸ τοῦ [illegible] ἔτος [illegible] τοῦ κυρίου Miklosich et Müller, κατά τὰ [illegible] τόμ. σελ. 49 καὶ 98) μετά ἀκριβοῦς ἔλεγχον, ἀναφέρεται.

Λονᾶς, τοῦ 1324, κατέχων αὐτός τὴν ἐκκλησιαστικήν σημαίαν τῶν Θήρων εἰς ἀρχιεπίσκοπος, εἰς μέγας ἦκμασε τῶν χρόνων, ἐπί πατριάρχου Ἰωάννου.

Θήρων ἀρχιεπισκόπος τις ἀναφέρεται εἰς ἐπί πατριάρχου Φιλοθέου (1364—74) συνοδικός σύνεδρος, ἀλλ' ἄνευ ὀνόματος.

Παῦλος ἀναφέρεται περί τά τέλη τοῦ 1380 συνοδικός σύνεδρος τοῦ πατριάρχου Νείλου, πρῶτος μέμνεται σημείων ἑαυτόν ἐν ὑπογραφῇ συνοδικοῦ κανονικοῦ ὑπογράφων· μετά τινα ἔτη ἦκμαζεν ἐν Φιλῇ, κατόπιν ἐν Κρήτῃ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἰωάνν ἀναφέρεται μέγας συνοδικός, ἐπί πατριάρχου Ἀντωνίου (1389,) μητροπολίτης ἦ αὐτός· ἴσως ὁ ἐν φραγκικοῖς συνοδικοῖς ἀνόματος ἀναφερόμενος μέχρι τοῦ 1401.

Οἱ μετ' αὐτόν ἄγνωστοι σχεδόν ἡμῖν. Οἱ ἀπό τῆς ἁλώσεως ἕως τό 1655 οὐδένος εὑρεθήσονται, καί ἐπί οὐδένος ἐκλογέντες· τῷ 1655 κατά ἰσόνιον χειροτονεῖται ὁ ἱερομόναχος

Ἀθανάσιος, μητροπολίτης ἦ αὐτός, προσγραφείς τό ἐπό Ἰωαννικίου πατριάρχου χρεωστούμενα αὐτῷ χωρία, τήν Θερμεσίαν ἤ Θερμεσίας ἦ τόν Βουρούνδερον· θανόντος Ἀθανασίου,

Χρύσανθος ἐκλέγεται Ζέρων ἦ (τοῦ ἐν Βόζενα) κατά δεκέμβριον τοῦ 1660, ὅς τῷ 1668 [illegible] ἦ μετά Ἰσσαχάρ [illegible] ἀνόδου [illegible] ἐκλογεῖται πρώτον Ζέρων ἐν ἐκκλησίᾳ τῆς τοῦ Μακαρίου πρώην Πατριαρχείας ὑπ' ἀρχιεπισκόπου Ἀθήνας (βλ. Νόμιμῶν Ἐκκλησίας Δοσιθέου σελ. 222. Ἱστορικ. Βιβλιοθήκης Κεραμέως σελ. 335 ἦ 348 Α' τόμου), σταθ τῷ 11 δεκεμβρίου 1673 ἐκηρύχθη μητροπολίτης Ζέρων.

Μακάριος, τίνος ἐπίσκοπος Ἀγραδινόρεως, ὅς φέρεται μέγας τῆς συνόδου τόν ἀνεψιόν τοῦ 1680 (Ἱερ. Βιβλ. Α', σελ. 309)·

Νικόδημος ἀναφέρεται συνοδικός σύνεδρος ἀπό τοῦ 1691 μεσόν διαρκῶς ἄχρι τοῦ 1720, ἐφ' ὅν χρόνον ἐφαλείας ἦ θανάν κατά δεκέμβριον τοῦ 1731, ὅτε ἐκηρύχθη.

Σαμουήλ ὁ Χανιζέρης, διαλεγείς Ζέρων μητροπολίτης ἔτι βραχύτατα ἦ δύο (οὐχί ἐνιαυτόν), οὗ τῆς χειροτονίας ἐμνήσθη ἐν προσκυνήματί μου διαρκεῖ, ἐκδοθείσαν εἰς τόν μετά χρ-

μας τόπον διὰ «Ἐν τῷ πρὸς Ἀφροδίσιας» ἀπὸ τὸν λόγον «Περὶ τέχνης ἀσκήσεως τοῦ ἀνθρώπου».

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Δέρμαν εξαρχία

ρας δόμον της «Εκκλησ. Αληθείας» υπό τον τίτλον «Περίεργος αστράπεια του συνεδόντος».

1910 Δεκ. 30 σ. 52

Βλέπομεν λοιπόν ότι μέχρι εν αρχαις της Δ' εκατονταετηρίδος πρίσσευσαν αι μάταιοι αι χαράσσουσαι τα όρια της εκκλησιαστικής Δέρμαν από των της αρχιεπισκόπου αρχιεπισκόπου Κολωνίας. Η εν Γάλλοις μετά τον καθαρσίου εξηκολούθει, κάμνει δ' αυτήν εξαιρετής ο σύγχρονος. Εκεί συναπαντάται το δόγμα της Αγίας Τριάδος, το έργον της σωτηρίας, η ενανθρώπησις η Μεσσιακή χαν ε καινός, το αναμενόμενον [illegible] μέχρι τε δε αιώνος [illegible] [illegible] Δέρμαν [illegible] [illegible] Δέρμαν [illegible] [illegible] (τοῦ καινοῦ) συνείδησις [illegible] η η ίδια της χαριστικής [illegible] (Εδρανε-καινή καὶ Mozdmann) συνείδησις η χωρίον [illegible] = [illegible] [illegible] [illegible]